

Sygn. akt V U 1519/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2020 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Beata Łapińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Rudecka

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2020 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku W. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 7 października 2019 r. sygn.: (...)

**zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje W. O. prawo do emerytury pomostowej
poczynając od dnia 25 września 2019 roku.**

VU 1519/19

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 października 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. Odmówił po raz drugi W. O. prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, iż skarżący spełnia wszystkie warunki za wyjątkiem warunku posiadania 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Uznał bowiem, iż legitymuje się on takim okresem w wymiarze 7 lat, 1 miesiąca i 18 dni. Zaliczył do nich okresy to : od 25 czerwca 1979 r. do 25 kwietnia 1980 r. , od 1 stycznia 1987 r do 27 grudnia 1989 r. – na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego oraz okres od 16 stycznia 2008 r. do 13 maja 2011 r. – na stanowisku kierowcy autobusu i ilości ponad 15 miejsc.

Odmówił zaliczenia do tego okresu zatrudnienia od 13 sierpnia 1982 r. do 31 grudnia 1986 r. oraz od 28 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1997 r. kiedy to był on zatrudniony w Spółdzielni (...) na stanowisku kierowcy argumentując to tym, iż wnioskodawca jako likwidator sam wystawił sobie świadectwo pracy w warunkach szczególnych .

Od powyższej decyzji odwołał się wnioskodawca wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny :

W. O. urodzony (...) wystąpił w dniu 25 września 2019 r. po raz drugi z wnioskiem o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej załączając nowe dokumenty potwierdzające wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.

W dniu (...) r. wnioskodawca ukończył 60 lat, jego staż pracy wynosi 30 lat , 4 miesiące i 27 dni.

Organ rentowy uznał , iż legitymuje się on okresem pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat, 1 miesiąca i 18 dni. Zaliczył on do nich okresy : od 25 czerwca 1979 r. do 25 kwietnia 1980 r. , od 1 stycznia 1987 r. do 27 grudnia 1989 r. – na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego oraz okres od 16 stycznia 2008 r. do 13 maja 2011 r. – na stanowisku kierowcy autobusu i ilości ponad 15 miejsc.

Odmówił zaliczenia do powyższego okresu zatrudnienia od 13 sierpnia 1982 r. do 31 grudnia 1986 r. oraz od 28 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1997 r. kiedy to był on zatrudniony w Spółdzielni (...) na stanowisku kierowcy argumentując to tym, iż wnioskodawca jako likwidator sam wystawił sobie świadectwo pracy w warunkach szczególnych .

Wnioskodawca otrzymał prawo jazdy na samochody ciężarowe w 1979 r.

W. O. zatrudniony został w Spółdzielni (...) w O. od 13 sierpnia 1982 r. na podstawie umowy o pracę z dnia 12 sierpnia 1982 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy w dziale przewozów . Pracował tam jako kierowca samochodu ciężarowego do sierpnia 1997 r. Potem na skutek przekształceń spółdzielni od września 1997 r. został on wybrany na stanowisko Prezesa zarządu Spółdzielni, a w 2000 r. kiedy spółdzielnia postawiona była w stan likwidacji został jej likwidatorem .

(dowód: umowa o pracę – k. 14 oraz zeznania wnioskodawcy – k. 39 i 41 akt sprawy)

Spółdzielnia ta zajmowała się obsługą transportu dla ludności wiejskiej . Zatrudniała kilkudziesięciu kierowców samochodów ciężarowych, którzy wozili materiały budowlane, opałowe, nawozowe, tj. węgiel, pustaki, drzewo, koks cement jak też towar po sklepach spożywczych. W bazie były same ciężarówki i jeden ż., którym jeździł tylko zaopatrzeniowiec.

Wnioskodawca zatrudniony był w dziale przewozów i jeździł samochodami takimi jak J., S., K..

Do daty powołania W. O. na stanowisko Prezesa Zarządu Spółdzielni tj. do 31 sierpnia 1997 r. pracował on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego wożąc zarówno materiały budowlane jak i spożywcze do sklepów na terenie wiejskim. Jeździł S., K. i J..

Na innych stanowiskach w tym okresie nie pracował.

(dowód: zeznania świadków: S. G. oraz J. B. –k. 40 akt, angaże – k. 16 – 20)

ZUS z okresu pracy w Spółdzielni (...) w O. zaliczył wnioskodawcy wyłącznie okres pracy od 1 stycznia 1987 do 27 grudnia 1989 r. uznając, iż za ten okres wnioskodawca wykazał angażami .

(bezsporne)

Sąd Okręgowy dokonał następującej

oceny materiału dowodowego :

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, którzy zatrudnieni byli razem z wnioskodawcą w całym spornym okresie w Spółdzielni (...) w O.. Ich zeznania dodatkowo wzmacnia sam przedmiot działalności spółdzielni tj. –właśnie transport i fakt zatrudnienia w niej kilkudziesięciu kierowców samochodów ciężarowych .

Warto także zwrócić uwagę, iż organ rentowy nie pominął całego okresu zatrudnienia w Spółdzielni w O. albowiem zaliczył mu część tego okresu, tj. od 1 stycznia 1987 do 27 grudnia 1989 r. tylko dlatego, iż w angażach miał on pieczętę „I kategoria zatrudnienia” . Organ ten nie kwestionował zatem , że skarżący pracował do sierpnia 1997 r. jako kierowca , zresztą wynika to zarówno z umowy o pracę jak i z treści angaży, w których widnieje stanowisko kierowca .

Kwestia sporna odnosiła się zatem tylko do tego czy jako kierowca kierował on samochodami ciężarowymi powyżej 3,5 tony czy też innymi pojazdami.

Kwestia ta została w ocenie Sądu rozstrzygnięta w sposób nie budzący wątpliwości zeznaniami przesłuchanych świadków , jak też korespondującymi z nimi zeznaniami samego wnioskodawcy, a także właśnie angażami zawartymi w aktach sprawy. Wprawdzie tylko na niektórych z nich była adnotacja o I kategorii zatrudnienia , to jednak Sąd z doświadczenia życiowego wie, jak niepełna bywała dokumentacja pracownicza z tamtego okresu , a ta okoliczność w żadnym razie nie może obciążać wnioskodawcy. Ważne jest bowiem jakie faktycznie czynności realizował on w ramach łączącej go ze Spółdzielnią umowy o pracę. Zeznania świadków w ocenie Sądu Okręgowego potwierdzają , iż od początku zatrudnienia skarżący aż do sierpnia 1997 r. pracował w spółdzielni jako kierowca samochodu ciężarowego realizując jej główny przedmiot działalności jakim był transport.

Warto też zauważyć, iż od 1979 r. kiedy wnioskodawca uzyskał prawo jazdy uprawniające go do kierowania samochodami ciężarowymi powyżej 3,5 tony jeździł już tylko jako kierowca samochodów ciężarowych, a po 2008 r. również jako kierowca autobusu, co jest okolicznością bezsporną.

Bez znaczenia w tej sytuacji jest fakt, iż świadectwo pracy wystawione zostało przez Radę Nadzorczą i podpisane przez samego wnioskodawcę jako likwidatora spółdzielni, którym był on od 2000 r. Jest to tylko przecież dokument prywatny , a okoliczność pracy w warunkach szczególnych została w tym postępowaniu potwierdzona zeznaniami świadków, które Sąd uznał za wiarygodne , logiczne i w pełni przekonujące.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie ubezpieczonego jest zasadne, skutkujące zmianą zaskarżonej decyzji i przyznaniem prawa do emerytury pomostowej.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia uprawnień emerytalnych ubezpieczonego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. 2017.664), a jedyną kwestią sporną był w ocenie organu rentowego niespełniony warunek posiadania 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z art. 4 powołanej ustawy prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;

2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;

4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Poza sporem jest, iż skarżący po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, albowiem wykonywał pracę jako kierowca autobusu przewożącego powyżej 15 osób i ten okres został mu zaliczony do wymaganego okresu pracy.

Wystarczy zatem, że skarżący wykaże, iż przed 1 stycznia 1999 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Stosowne regulacje w przedmiocie rodzajów prac lub stanowisk w tym zakresie znajdują się w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Natomiast wykazy prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zostały zawarte w wykazach A i B stanowiących załącznik do ww. rozporządzenia. Nadto w § 1 ust. 2 tegoż rozporządzenia w przedmiocie sprecyzowania stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach ustawodawca odsyła do odpowiednich przepisów resortowych.

Praca kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zawarta jest w wykazie A Dział VIII punkt 2 załącznika do tego rozporządzenia.

Sam organ rentowy uznał, iż skarżący posiada bezsporny okres pracy w warunkach szczególnych przed i po 2008 r. w wymiarze 7 lat, 1 miesiąca i 18 dni, a to oznacza, że wnioskodawca winien w tym postępowaniu wykazać, iż pracował nadto w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat 11 miesięcy i 12 dni.

Sporny okres pracy w Spółdzielni (...) w O. to okres od 13 sierpnia 1982 r. do 31 grudnia 1986 r. oraz okres od 28 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1997 r., a zatem łącznie okres znacznie przewyższający ten brakujący czas zatrudnienia.

Jak już zaznaczył Sąd powyżej sam organ rentowy okres pracy w Spółdzielni w O. potraktował wybiórczo, albowiem część tego okresu zaliczył mu do stażu pracy w warunkach szczególnych, gdyż w jego ocenie treść angaży była wystarczająca, a tam gdzie angaże tylko wskazywały stanowisko kierowca zostały przez ZUS pominięte.

Sąd uznał, iż stanowisko organu rentowego w świetle okoliczności przedmiotowej sprawy jest bezzasadne. Organ ten nie przedstawił bowiem żadnych dowodów, iż w spornym okresie wnioskodawca pracował na jakimś innym stanowisku. Zgromadzone zaś dowody w postaci zeznań świadków, jak też cała droga zawodowa skarżącego poczynając od 1979 r. do 1997 r. przekonały Sąd, iż również w tych okresach pominiętych przez organ rentowy z okresu pracy w spółdzielni w O. wykonywał on prace kierowcy samochodu ciężarowego. Świadczy o tym także transportowy profil działalności spółdzielni, której jedynym celem działania były właśnie usługi transportowe ciężkich materiałów budowlanych oraz spożywczych. Warto także zwrócić uwagę na treść umowy o pracę z sierpnia 1982 r., z której wynika, iż zatrudniony on był w dziale przewozów i spedycji co także w pełni koresponduje z zeznaniami świadków, a także z treścią angaży, np. z 1983, 1984 r. (k. 16-17 akt), w których zaznaczono, iż wnioskodawca zatrudniony jest jako kierowca w bezpośrednich dostawach.

Nie ma w tej sytuacji racji organ rentowy, iż W. O.

przed dniem 1 stycznia 1999r. w spornych okresach tj. od 13 sierpnia 1982 r. do 31 grudnia 1986 r. oraz od 28 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1997 r. kiedy to był on zatrudniony w Spółdzielni (...) na stanowisku kierowcy nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych .

Ubezpieczony bowiem wykazał w sposób nie budzący wątpliwości , iż wykonywał on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w powyższych okresach pracę wskazaną w wykazie A, dział VIII punkt 2 jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 wymienioną w wykazie – załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983.8.43).

W świetle przedstawionej argumentacji oraz na gruncie przywołanych przepisów Sąd uznał, że wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, od których zależy prawo do emerytury pomostowej.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.